

forud for det 65. Aar, hvor Retten til Aldersrente indtræder. Kun hvis man ophæver den nævnte Skærpelse, vil det kunne forsvares at opretholde en saa høj Alder som 65 Aar som Begyndelsesalder for den Rente (Aldersrente), der tildeles uden Undersøgelse at Erhvervsevnen. Dertil kommer, at Tilføjelsen af de paagældende Ord i høj Grad har vanskeliggjort Invalidforsikringsraadets Afgørelser. For det første tvinger den saaledes affattede Bestemmelse Raadet til i Rentesagerne at bedømme efter flere forskellige Sammenligningsgrundlag, som indbyrdes er svære at holde ude fra hinanden, hvilket afgjort er vanskeligere end at administrere efter kun et enkelt Sammenligningsgrundlag. Dertil kommer Vanskeligheder ved Kontrollen med Rentenydere. Strengt gennemført maa Bestemmelsen medføre, at Raadet for de ældre Aldersklassers Vedkommende maa optage Sagerne til Kontrol alene paa Grundlag af, at der er forløbet en vis Tid siden Kendelsens Afsigelse, idet Sammenligningsgrundlaget for hvert Aar er dalende og Grundlaget for Opretholdelsen af Raadets Invaliditetskendelse i tilsvarende Grad tvivlsomt. — Man har derfor anset det for paakrævet at udelade de omhandlede Ord.

Stk. 2. I dette Stykke har man som Betingelser for at opnaa Invalidrente og Aldersrente optaget Bestemmelser, der til dels svarer til de Betingelser, som nu er fastsat i Aldersrentelovens § 2. Med Hensyn til de under de enkelte Numre opførte Betingelser bemærkes nærmere følgende:

ad Nr. 1: Denne Betingelse — at vedkommende ikke paa nærmere angivet Maade har bragt sig selv til at opfylde de i § 41 fastsatte økonomiske Betingelser — svarer til, hvad der gælder ifølge Aldersrentelovens § 2, Stk. 1, Nr. 2, jfr. § 2, Stk. 2. Da Forslagets § 41 nu ogsaa opstiller økonomiske Betingelser for at opnaa fuld Invalidrente (o: for at opnaa ogsaa den Del af Renten, som ikke dækkes af Invalidpræmierne), har man udvidet Bestemmelsen til ogsaa at gælde den, der fremsætter Begæring om Invalidrente, dog med den Begrænsning, at denne Rente ikke kan nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet, jfr. § 41, Stk. 2. Medens Bestemmelsen iøvrigt er i Overensstemmelse med, hvad Aldersrenteloven fastsætter, har man dog fundet det rigtigt at fastsætte en Tidsbegrænsning af 10 Aar med Hensyn til de omspurte Handlinger, idet det ikke synes rimeligt at lade Handlinger, der ligger længere tilbage i Tiden, influere paa Retten, og dette saa meget mindre, som Erfaringen viser, at der

som oftest er store Vanskeligheder ved at bedømme, hvilken Rolle saadanne langt tilbage i Tiden forefaldne Handlinger har spillet for den paagældendes nuværende Forhold.

ad Nr. 2: Svarer til Aldersrentelovens § 2, Nr. 1, men Betingelsen er ændret saaledes, at den kun angaar Tilfælde, hvor paagældende inden for de sidste 10 Aar er idømt Strafarbejde i 2 Aar eller inden for de sidste 5 Aar lavere Straf. Da paagældende er indtraadt i et Forsikringsforhold, anser man det for rigtigt at begrænse Reglen saaledes; paa den anden Side finder man ikke, at der er noget til Hinder for at opstille denne Regel som en Forsikringsbetingelse ogsaa for Invalidrentens Vedkommende, derunder ogsaa forsaavidt angaar den Del af Renten, der dækkes af Præmien.

ad Nr. 3: Svarer til Aldersrentelovens § 2, Nr. 5, men Bestemmelsen er ændret saaledes, at der i Parentesen er givet en mere udførlig Angivelse af, hvad der i denne Forbindelse skal forstaaes ved at vække Forargelse. Herunder er medtaget „professionelt Betleri“, medens man saa til Gengæld har slettet Ordene „i de sidste 5 Aar for Begæringens Indgivelse er fundet skyldig i Løsgængerier eller Betleri“, da man anser det for rigtigt ikke at lægge Vægt paa, om der er overgaaet den paagældende en enkelt Dom, men derimod paa, om han er professionel Betler. — Den heromhandlede Betingelse bør ligesaavel gælde Invalidrenten som Aldersrenten, jfr. Bemærkningerne ad Nr. 2.

ad Nr. 4: Den heranførte Betingelse vedrører alene Invalidrenten og maa bedømmes af Invalidforsikringsretten, jfr. § 50, Stk. 1. Den svarer til, hvad der er fastsat i Invalidforsikringslovens § 3. Stk. 2. — Længere Tids Misbrug af Alkohol bør vel ogsaa kunne afskære paagældende fra at faa Aldersrente, men dette vil kunne ske ifølge den under Nr. 3 opførte Betingelse (bevislig Drikfældighed).

ad Nr. 5: Denne Betingelse — at den forsikrede skal have været Medlem mindst 2 Aar — vil ikke faa Betydning for Aldersrentens Vedkommende, da det jo normalt kræves, at man skal være indtraadt i Forsikringen før det 40. Aar; derimod vil den kunne faa Betydning for Retten til Invalidrente, men Bestemmelsen svarer i saa Henseende til, hvad der er fastsat i Invalidforsikringslovens § 4, sidste Stykke.

Den i Aldersrentelovens § 2 under Nr. 3 opførte Opholdsbetingelse er ikke medtaget, da Kravet om, at vedkommende skal være sygeforsikret her i Landet gør det over-